

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 162/22

U Luxembourggu 28. rujna 2022.

Presuda Općeg suda u predmetu T-174/21 | Agrofert / Parlament

Odluka Parlamenta o odbijanju pristupa dvama dokumentima koji se odnose na istragu protiv Andreja Babiša, bivšeg predsjednika Vlade Češke Republike, zbog zlouporabe europskih sredstava i mogućih sukoba interesa jest valjana

Opći sud utvrđuje, s jedne strane, da je društvo Agrofert izgubilo pravni interes za poništenje odluke kojom mu se odbija pristup Komisijinu izvješću o toj temi i, s druge strane, da se odbija tužba tog društva za poništenje odluke o odbijanju pristupa dopisu koji je Komisija uputila predsjedniku Vlade Češke Republike

Tužitelj, društvo Agrofert, a.s., češko je holding društvo koje kontrolira više od 230 društava u različitim sektorima gospodarstva, poput poljoprivrede, proizvodnje hrane, kemijske industrije ili medija. Njega je početno osnovao Andrej Babiš, predsjednik Vlade Češke Republike od 2017. do 2021. godine. U Rezoluciji Parlamenta¹ o ponovnom pokretanju istrage protiv predsjednika Vlade Češke Republike zbog zlouporabe sredstava EU-a i mogućeg sukoba interesa iznesena je tvrdnja da je on nastavio nadzirati grupu Agrofert nakon što je imenovan za predsjednika Vlade Češke Republike. Budući da je tu tvrdnju smatrao netočnom i da je želio doznati izvore i informacije kojima je Parlament raspolagao prije donošenja te rezolucije, tužitelj je Parlamentu podnio zahtjev za pristup više dokumenata². U prvotnom odgovoru od 14. rujna 2020. Parlament je utvrdio da je određeni broj dokumenata javno dostupan te je odbio pristup Komisijinu dopisu upućenom predsjedniku Vlade Češke Republike te Komisijinu završnom izvješću o reviziji u vezi s revizijom funkcioniranja sustava upravljanja i kontrole koji su uspostavljeni u Češkoj Republici kako bi se izbjegao sukob interesa³. U odgovoru na ponovni zahtjev, Parlament je odlukom od 15. siječnja 2021.⁴, među ostalim, potvrdio odbijanje pristupa tim dvama dokumentima na temelju izuzeća u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija predviđenog Uredbom br. 1049/2001⁵.

Nakon što mu je podnesena tužba za poništenje te odluke, Opći sud **utvrđuje**, s jedne strane, **da je tužitelj izgubio**

¹ Rezolucija Parlamenta 2019/2987(RSP) od 19. lipnja 2020. o ponovnom pokretanju istrage protiv predsjednika Vlade Češke Republike zbog zlouporabe sredstava EU-a i mogućeg sukoba interesa (SL 2021., C 362, str. 37.)

² Na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

³ U skladu s člancima 72. do 75. i 125. Uredbe (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013., L 347, str. 320. i ispravak SL 2016., L 200, str. 140.)

⁴ Odluka Europskog parlamenta A(2019) 8551 C (D 300153) od 15. siječnja 2021., kojom je on tužitelju odbio pristup dvama dokumentima o istrazi protiv bivšeg predsjednika Vlade Češke Republike zbog zlouporabe europskih sredstava i mogućih sukoba interesa

⁵ Izuzeće predviđeno člankom 4. stavkom 2. trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001

pravni interes za poništenje odluke Parlamenta o odbijanju zahtjeva da mu se odobri pristup Komisijinu završnom izvješću o reviziji i, s druge strane, **odbija tužbu protiv odluke o odbijanju pristupa Komisijinu dopisu upućenom predsjedniku Vlade Češke Republike.**

Ocjena Općeg suda

Kao prvo, Opći sud ispituje ima li tužitelj, nakon što je Komisija objavila završno izvješće o reviziji, i dalje pravni interes u dijelu u kojem se njegov zahtjev za poništenje odnosi na uskraćivanje pristupa tom izvješću od strane Parlamenta.

Zaključuje da, **nakon što je navedeno izvješće objavljeno, uskraćivanje pristupa tom dokumentu od strane Parlamenta nema više učinak** jer ga je donositelj dokumenta, Komisija, odlučio učiniti dostupnim javnosti te **poništenje pobijane odluke**, u dijelu u kojem se njome odbija pristup navedenom izvješću, **ne bi imalo nikakve dodatne posljedice** u odnosu na otkrivanje tog dokumenta **i ne bi tužitelju donijelo korist.**

Ta utvrđenja nisu dovedena u pitanje činjenicom da Komisija nije objavila cjelovitu verziju završnog izvješća o reviziji. Naime, Opći sud podsjeća na to da je učinak zahtjeva za pristup učiniti taj dokument dostupnim javnosti i može dovesti samo do otkrivanja njegove javne verzije. U tom pogledu ističe da se Komisija, kako bi odbila učiniti javno dostupnima određene podatke u završnom izvješću o reviziji, nije oslonila na izuzeće u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija, predviđeno Uredbom br. 1049/2001, nego na zahtjeve koji se odnose na zaštitu određenih informacija, poput osobnih podataka ili poslovnih tajni. Iz toga zaključuje da poništenje odluke o odbijanju pristupa završnom izvješću o reviziji od strane Parlamenta, na temelju izuzeća u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija predviđenog Uredbom br. 1049/2001, ne bi dovelo do toga da ti podaci budu objavljeni, s obzirom na to da Parlament nije donositelj spomenutog izvješća i stoga ne može prekoračiti otkrivanje koje je odobrila Komisija, koja je ujedno i donijela taj dokument. Stoga je tužitelj objavom završnog izvješća o reviziji ostvario jedinu korist koju mu je mogla donijeti njegova tužba.

Opći sud dodaje da činjenica da je tužitelj odlučio zatražiti pristup završnom izvješću o reviziji od Parlamenta, a ne od institucije koja je njegov donositelj ne može dovesti do zaključka da Komisijina objava tog dokumenta predstavlja objavu „koju je izvršila treća strana“, iako je ona donositelj tog dokumenta.

Zaključuje da **tužitelj više nema pravni interes kad je riječ o poništenju pobijane odluke** zbog toga što je Parlament odbio pristup završnom izvješću o reviziji.

Kao drugo, Opći sud analizira zahtjev za djelomično poništenje pobijane odluke zbog toga što je Parlament odbio pristup Komisijinu dopisu.

U prvome redu, odbija prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi izuzeća u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija predviđenog Uredbom br. 1049/2001 jer Parlament nije dokazao da su poštovani uvjeti za odbijanje pristupa Komisijinu dopisu.

U tom pogledu, Opći sud smatra da u ovom slučaju cilj Komisijine istrage, a taj je cilj osigurati usklađenost sustava kontrole i upravljanja države članice s pravom Unije, nije postignut donošenjem Komisijina dopisa o praćenju napretka. Naime, taj se cilj ne može ograničiti samo na analizu sustava koje je uspostavila dotična država članica; provedba preporuka koje je Komisija donijela u izvješću o reviziji također je korak ka njegovu ostvarenju. Stoga, **zaštita svrhe istraga osigurana tom iznimkom ne okončava se donošenjem tog izvješća ni donošenjem dopisa o praćenju napretka** kojim Komisija osigurava praćenje napretka kad je riječ o preporukama iz spomenutog izvješća. U obama slučajevima, **faze razmjene podnesaka s državom članicom otvaraju se**, jedna u vezi s početnim preporukama, druga s onima koje ostaju otvorene, **a dio su istraga obuhvaćenih tim izuzećem.**

Osim toga, Opći sud odbija tužiteljev argument koji se temelji na tome da Parlament nije dokazao da bi otkrivanje Komisijina dopisa moglo ugroziti istragu. Naime, s jedne strane, kako bi dokazao postojanje veze između Komisijina dopisa i predmetne revizorske istrage, Parlament je morao dokazati samo to da je taj dopis bio dio dokumenata koji

se odnose na aktivnosti istrage koja je u tijeku. S druge strane, **obrazloženje iz pobijane odluke dovoljno je za objašnjenje razloga zbog kojeg je otkrivanje Komisijina dopisa moglo ugroziti svrhu revizorske istrage**, osobito zato što je, s obzirom na to da je predsjednik Vlade Češke Republike bio izravno uključen, bilo važno poštovati povjerljivost dijaloga između njega i Komisije.

Zaključno, Opći sud odbija drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da postojanje prevladavajućeg javnog interesa koji opravdava otkrivanje Komisijina dopisa nije uzeto u obzir. Naime, točno je da postojanje prava obrane samo po sebi predstavlja opći interes. Međutim, činjenica da se ta prava u ovom slučaju očituju subjektivnim interesom tužitelja da se brani od ozbiljnih optužbi koje je Parlament iznio protiv njega znači da **interes na koji se poziva tužitelj nije javni, nego privatni interes, na način da potonji nije dokazao da postoji prevladavajući javni interes koji bi opravdao otkrivanje Komisijina dopisa**.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

